

GHETTOEN OVERGIVER SIG ALDRIG!

Af Asger Aamund, den 23. marts 2018

Ghettoer er svære at slå ihjel, især når de bygger på frivillige kulturfællesskaber. Regeringen kan spærre med farver og med pæle og true med straf og nedrivning, men trangen til at bo og leve med sine kulturfæller besejrer alt. Jeg har i en årrække boet og arbejdet i Mellem- og Fjernøsten og set, hvordan vi udlandsdanske søger ind i sociale netværk, der ligner vores eget mest muligt. Vi finder helst sammen med amerikanere, briter, australiere, nordmænd og hollændere. Finner er også i høj kurs. Noget længere nede på hitlisten finder vi svenskere og tyskere og i en snæver vending må vi tage til takke med franskmænd, italienere og spaniere. Fælles for denne brogede skare er den judæo-kristne kultur, demokratisk tradition og en retsopfattelse, der bygger på frihed under ansvar i et tolerant samfund. Disse fællesskaber – eller kulturghettoer om man vil – er helt afgørende for danskeres livskvalitet under fremmede og eksotiske himmelstrøg.

I Danmark mener de fleste politikere og medier, at det er samfundets ansvar at integrere de mange migranter, der gennem årene er søgt herop. Vi har et integrationsministerium, som er sat på opgaven i samvirke med et omfattende flygtningeindustrielt kompleks og et hav af konsulentfirmaer og NGO'er. For at være integreret i det danske samfund skal man kunne beherske det danske sprog, være selvforsørgende og acceptere den demokratiske retsstat. Facit er imidlertid, at store dele af migrantbefolkningen er præget af lav beskæftigelse, høj kriminalitet og ringe accept af folkestyret. Der er endnu ikke iværksat initiativer – heller ikke med Ghettoplanen – der kan rette op på den fejlslagne integration.

I USA har man aldrig haft et integrationsministerium, men har dog i tidens løb med betydelig succes integreret 325 millioner indvandrere og efterkommere. Dette hænger naturligvis sammen med den amerikanske opfattelse, at integration er en privat sag og ikke samfundets ansvar. Ingen arme, ingen kage. Næsten alle amerikanere har således to identiteter, som de lever fint med. De har en indvandrer-identitet og en amerikansk identitet. Alle amerikanere, jeg kender, har fuldstændig styr på deres stamtavle og ved nøjagtig, hvornår deres irske, tyske eller hollandske forfædre satte foden på amerikansk jord. New York fejrer også hvert år en etnisk festival med optog i gaderne, hvor grækere, latinoer og andre grupper optræder med symboler fra hjemstavnen. Man kan roligt sige, at New York er en by, der består af samvirkende ghettoer. I gamle dage var de sorte amerikanere samlet i Harlem, men mange er nu flyttet til bydelen Queens, hvor også latinoerne og russerne holder til i hver deres enklaver. Længere ude mod JFK-lufthavnen holder indvandrerne fra Caribien til, og på selve Manhattan finder vi Little Italy, Chinatown og flere jødiske boligkvarterer. Der er således ikke noget i vejen for at bo i et frivilligt kulturfællesskab, hvis man i øvrigt er en velfungerende borger i samfundet.

Det er en naturlig ting, at tyrkere, pakistanere og syrere gerne vil bo sammen med deres kulturfæller, hvis de i øvrigt bidrager positivt til det danske samfund. Det er der imidlertid alt for mange, der ikke gør, men er stivnet i en permanent tilværelse som klienter, finansieret af det arbejdende Danmark. Her hjælper det ikke noget at rive Ghettoen midt over og dobbeltstraffe for kriminalitet inden for de noget flydende rammer af de belastede boligområder.

I New York oplevede man omkring 1990 en eksplosion af kriminalitet med voldsomme stigninger i mord, røverier, vold og hærværk. På samme måde som i dagens Danmark, hvor anmeldt vold til politiet steg med 20 procent i 2016 og igen med 20 procent i 2017. Anmeldt voldtægt blev tredoblet i perioden 2014-2017 (Danmarks Statistik). I New York indførte man nul-tolerance for kriminalitet, hvilket medførte langvarige fængselsophold for selv mindre rapserier. Politikorpset fik en bedre uddannelse, der kom flere politifolk på

gaderne og nærpoltiet blev styrket kombineret med en boligsocial indsats. I dag kan New York prale af den laveste kriminalitet i byens historie.

I Danmark kan vi således hjælpe integrationen på gød ved at maksimere straffene for bilafbrænding, hærværk, voldtægt, især gruppevoldtægt og gruppevold, chikane i offentlige transportmidler, hjemmerøverier, stenkast fra vejbroer, undertrykkelse af myndige kvinders borgerrettigheder, løsning af hjulbolte samt socialt bedrageri. Fem års ubetinget fængsel for en bilafbrænding og ti fuldt afsonede år bag tremmer for deltagelse i gruppevoldtægt vil gøre underværker for integrationen.

Samtidig skal vi indføre et moratorium for import af klienter. Nedlæggelse af de muslimske friskoler og stop for modersmålsundervisningen. Inddragelse af opholdstilladelse for migranter, der ikke kan forsørge sig selv. Udvisning af kriminelle migranter. Stop for kontanthjælp ved første arbejdsvægring. Så får vi den nødvendige kamp mod uretten og en ghettoplan, der virker. Og et Danmark, der atter tør stå ved sine værdier som folkestyre og retsstat.